

Park wenecki

Inne nazwy: **Wenecja**

Data budowy: **1907-11 (1914?)**

Założyciel: **dr Erich Bohn**

Miejsce: **pow. wrocławski, gm. Sobótka, Sulistrowiczki**

Architektura

Nazwa parku pochodzi od zespołu stawów, kładek, mostków, potoków i budowli piętrzących wodę na Potoku Sulistrowickim. Park o powierzchni około 8 ha stanowił część zakładu leczniczego. Dawniej w parku znajdowały się altany, dzwonnica czy nawet nagrobek psa właścicieli. Charakterystycznym elementem są dwie kamienno-drewniane bramy wejściowe – Górna i Dolna. W bramy wmurowano, pochodzące z nagrobka książąt von Schönaich-Carolath ze Słupic z 1560 roku, piaskowcowe płaskorzeźby: uosobienia cnót wiary i miłosierdzia oraz akantowe ornamenty. Właśnie taki element można zobaczyć na jednej z bram, wmurowany ponownie, XVII-wieczny zwornik z dekoracją roślinną. Fragment - Zmartwychwstanie Pańskie – stał się częścią płn.-zach. ściany budynku stajni położonej we wschodniej części parku. W parku znajduje się też źródło wody – studnia Św. Świerada, zwana też Źródłem Życia o wyjątkowej czystości i smaku. Przy źródle, od 1999 roku, stoi figurka madonny. Około roku 1970 rozebrano ogrodzenie parku. Mimo, że park jest dzisiaj zdziczały i wielu elementów już nie ma, to sama kompozycja parku jest widoczna, zachowały się dwie bramy, staw, część urządzeń wodnych i kaskad, murki i schodki. Wartość parku opiera się jednak głównie na starym drzewostanie.

Kto i kiedy założył?

Park został założony przez dr-a Ericha Bohna, w latach 1907-1911 (lub 1914 – różne źródła podają różne daty). Bohn był właścicielem i założycielem parku wraz z zakładem leczniczym – sanatorium.

Gdzie się znajduje?

Park leży tuż przy szosie prowadzącej na Przełęcz Tapadła. Ścieżki prowadzą do parku przez dwie bramy.